

U svojoj katehezi Papa nastavlja niz o dokumentima Drugoga vatikanskog koncila.

Usredotočuje svoju meditaciju na temu: "Dogmatska konstitucija 'Dei Verbum'.

Isus Krist – objavitelj Oca"

(Čitanje: Iv 14,6-8)

Draga braćo i sestre, dobar dan i dobro došli!

Nastavljamo kateheze o dogmatskoj konstituciji "Dei Verbum" Drugoga vatikanskog koncila, o božanskoj objavi. Vidjeli smo da se Bog objavljuje u dijalogu Saveza, u kojem nam se obraća kao prijateljima. Riječ je o spoznaji u odnosu, koja ne prenosi samo ideje, nego dijeli povijest i poziva na zajedništvo u uzajamnosti. Ispunjenje te objave ostvaruje se u povijesnom i osobnom susretu u kojem nam se sam Bog daruje uprisutnjujući se, a mi sebe prepoznajemo u svojoj najdubljoj istini. To se dogodilo u Isusu Kristu. Dokument kaže: "Nutarnja istina, kako Boga tako i čovjekova spasenja, nama sja u Kristu, koji je ujedno posrednik i punina cijele objave" (DV, 2).

Isus nam objavljuje Oca unoseći nas u vlastiti odnos s Njim. U Sinu koji je poslan od Boga Oca, "ljudi [...] mogu pristupiti Ocu u Duhu Svetom te postaju dionicima božanske naravi" (ibid.). Tako, dakle, dolazimo do potpune spoznaje Boga, ulazeći u odnos Sina s Njegovim Ocem snagom djelovanja Duha. To nam, primjerice, svjedoči evanđelist Luka kada nam prenosi Isusovu molitvu klicanja: "U taj isti čas uskliknu Isus u Duhu Svetom: 'Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče! Tako se tebi svidjelo. Sve mi preda Otac moj i nitko ne zna tko je Sin – doli Otac; niti tko je Otac – doli Sin i onaj kome Sin hoće da objavi.'" (Lk 10,21–22).

Zahvaljujući Isusu, poznajemo Boga kao što i On nas poznaje (usp. Gal 4,9; 1Kor 13,13). Doista, u Kristu nam je Bog priopćio samoga sebe i ujedno nam očitovao naš pravi identitet djece stvorene na sliku Riječi. Ta "vječna Riječ prosvjetljuje svakog čovjeka" (DV, 4) otkrivajući njegovu istinu u Očevu pogledu. "Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti" (Mt 6,4.6.8), kaže Isus; i dodaje da "zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno" (usp. Mt 6,32). Isus Krist je prostor u kojem prepoznajemo istinu Boga Oca dok otkrivamo da nas On poznaje kao svoju djecu u Sinu, pozvanu na isti cilj punine života. Sveti Pavao piše: "A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: [...] te primimo posinstvo. A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina svoga koji kliče: 'Abba! Oče!'" (Gal 4,4-6).

Naposljetku, Isus Krist je objavitelj Oca svojom vlastitom čovječnošću. Upravo zato što je utjelovljena Riječ koja prebiva među ljudima, Isus nam Boga objavljuje svojom istinskom i cjelovitom ljudskošću: "Stoga gledajući Njega," kaže Koncil, "vidimo Oca (usp. Iv 14,9), svojom čitavom prisutnošću i pojavom, riječima i djelima, znakovima i čudesima, a ponajviše svojom smrću i slavnim uskrsnućem od mrtvih i napokon slanjem Duha Istine dovršuje objavu" (DV, 4).

Da bismo upoznali Boga u Kristu, moramo prihvatiti Njegovu potpunu ljudskost: Božja istina ne očituje se potpuno ondje gdje se oduzima išta od ljudskoga, kao što cjelovitost Isusove ljudskosti ne umanjuje puninu božanskog dara. Upravo nam Isusova cjelovita ljudskost pripovijeda Očevu istinu (usp. Iv 1,18).

Ne spašavaju nas i ne sabiru samo Isusova smrt i Njegovo uskrснуće, nego sama Njegova osoba: Gospodin koji se utjelovljuje, rađa, liječi, uči, trpi, umire, uskrsava i ostaje među nama. Stoga, da bismo častili veličinu Utjelovljenja, nije dovoljno smatrati Isusa običnim kanalom prijenosa razumskih istina. Ako Isus ima stvarno tijelo, tada se priopćavanje Božje istine ostvaruje upravo u tom tijelu, u Njegovu vlastitom načinu opažanja i osjećanja stvarnosti, Njegova boravka u svijetu i Njegova prolaska kroz njega. Sam nas Isus poziva da dijelimo Njegov pogled na stvarnost: “Pogledajte ptice nebeske!” kaže. “Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih?” (Mt 6,26).

Braćo i sestre, slijedeći do kraja Isusov put, dolazimo do sigurnosti da nas ništa ne će moći rastaviti od Božje ljubavi: “Ako je Bog za nas,” piše opet sveti Pavao, “tko će protiv nas? Ta on ni svojega Sina nije poštedio... kako nam onda s njime neće sve darovati?” (Rim 8,31–32).

Zahvaljujući Isusu, kršćanin poznaje Boga Oca i s pouzdanjem se prepušta Njemu.